

Evrenin Şiir Bahçesi

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 27 Aralık 2014

Evrenin şiir bahçesinde ne şiirler okudum,
İçinde hep sen olan.
Kimisi aşkın göz yaşı demiş.
Kimisi aşkın olmaz yaşı demiş.
Dans ettirmişler imgeleri,
Hepsi birer alın teri.

Bir şair

"Artık son demini yaşıyor ömrüm
Sensizken ölüyüm viran şu gönlüm"
Derken
Beni mi anlatmış ne?
Hani seni buldum şiirlerde dedim ya.
Ben de varmışım içinde sevdiğim
Ben de...

Sudan hayal çıkar mı?
Çıkarmışlar işte.
Düşününce yalan da değil,
Bazen gözyaşlarımda görüyorum hayalini.
Denizden çıkarıyorum seni.
Tutuyorum ellerini...

Evrenin şiir bahçesinde ne şiirler okudum.
Şimdi yağmurların hüznü basınca,
Her satır çivi gibi çakılıyor dimağıma.
"Ey benim hasretle içimde biriktirdiğim yâr"
İnsan bunu okuyunca ah neler duyar.
Kar çiçeğim demiş şair.
Hatırla ben de sana yasemin çiçeğim derdim hep.
Ne güzeldir sevdiğini çiçeğe benzetmek.
Ne güzeldir sevip de şükretmek.

Mutluluğun resmini çizmeye çalışan da var,

Bu bahçede.
Ruhu şad olsun
Nazım'ın Abidin'in
Küba'ya, saman sarısına daldı gözlerim.
Selam olsun Hikmet'e ve Dino'ya.
Selam olsun yalansız hürriyetin ellerine.
Selam olsun o unuttuğumuz rüyaya.

Evrenin şiir bahçesinde ne şiirler okudum.
Dertleşip içimi dökmeye çalışsaydım birine.
Bu kadar haz duymazdım.
İşte böyle sevgili
Ben uzağında da mutluyum gülen gözlerinin.
Yanımda olmasan da
Birlikte evrenin şiir bahçesindeyiz.
Madem ki seviyoruz bir birimizi
Daha ne isteriz...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN